

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою приватного акціонерного товариства „Київстар“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 34 Закону України „Про телекомунікації“ та частини першої статті 22¹ Закону України „Про Антимонопольний комітет України“

м. К и ї в
12 березня 2019 року
№ 64-1(I)/2019

Справа № 3-52/2019(1067/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою приватного акціонерного товариства „Київстар“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 34 Закону України „Про телекомунікації“ від 18 листопада 2003 року № 1280–IV (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155) та частини першої статті 22¹ Закону України „Про Антимонопольний комітет України“ від 26 листопада 1993 року № 3659–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 50, ст. 472) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Приватне акціонерне товариство „Київстар“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину третю статті 34 Закону України „Про телекомунікації“ від 18 листопада 2003 року № 1280–IV (далі – Закон № 1280) та частину першу статті 22¹ Закону України „Про Антимонопольний комітет України“ від 26 листопада 1993 року № 3659–XII зі змінами (далі – Закон № 3659).

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що вказані положення Закону № 1280 та Закону № 3659 не відповідають статті 31 Конституції України, а положення Закону № 3659 не відповідає ще й частині другій статті 32 Конституції України у взаємозв'язку з частиною першою її статті 8.

Згідно з частиною третьою статті 34 Закону № 1280 інформація про споживача та про телекомунікаційні послуги, що він отримав, може надаватись у випадках і в порядку, визначених законом; в інших випадках зазначена інформація може поширюватися лише за наявності письмової згоди споживача.

Частиною першою статті 22¹ Закону № 3659 встановлено, що суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, інші юридичні особи, їх структурні підрозділи, філії, представництва, їх посадові особи та працівники, фізичні особи зобов'язані на вимогу органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважених ними працівників Антимонопольного комітету України, його

територіального відділення подавати документи, предмети чи інші носії інформації, пояснення, іншу інформацію, в тому числі з обмеженим доступом та банківську таємницю, необхідну для виконання Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями завдань, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції та про державну допомогу суб'єктам господарювання.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Антимонопольний комітет України рішенням від 23 листопада 2017 року визнав, що Товариство порушило законодавство про захист економічної конкуренції шляхом неподання інформації на вимогу державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, та наклав на Товариство штраф за вказане порушення.

Не погоджуючись із рішенням Антимонопольного комітету України від 23 листопада 2017 року та вважаючи, що вимога надати запитувану інформацію Антимонопольному комітету України суперечить приписам Конституції України, Кримінального процесуального кодексу України, Закону № 1280 та Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Товариство оскаржило назване рішення до господарського суду міста Києва.

Господарський суд міста Києва рішенням від 11 червня 2018 року повністю задовольнив позов Товариства та визнав недійсним рішення Антимонопольного комітету України від 23 листопада 2017 року.

Київський апеляційний господарський суд постановою від 4 вересня 2018 року залишив апеляційну скаргу Антимонопольного комітету України без задоволення, а рішення господарського суду міста Києва від 11 червня 2018 року – без змін.

Верховний Суд постановою від 20 листопада 2018 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, задовольнив касаційну скаргу Антимонопольного комітету України,

скасував рішення господарського суду міста Києва від 11 червня 2018 року та постанову Київського апеляційного господарського суду від 4 вересня 2018 року.

Товариство вважає, що частина перша статті 22¹ Закону № 3659 порушує гарантоване Конституцією України право на таємницю листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, а також може призвести до порушення конституційного права кожного на приватне життя.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно

необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Суб'єкт права на конституційну скаргу, наголошуючи на тому, що оспорювані положення Закону № 1280 та Закону № 3659 не відповідають Конституції України, лише цитує окремі приписи Конституції України та дає їм власну інтерпретацію, наводить юридичні позиції Конституційного Суду України, окремі положення законів України, рішень Європейського суду з прав людини. Проте автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо неконституційності частини третьої статті 34 Закону № 1280 та частини першої статті 22¹ Закону № 3659, обмежившись висловленням припущень.

Наведене свідчить про те, що конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, тому є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою приватного акціонерного товариства „Київстар“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 34 Закону України „Про телекомунікації“ від 18 листопада 2003 року

№ 1280–IV та частини першої статті 22¹ Закону України „Про Антимонопольний комітет України“ від 26 листопада 1993 року № 3659–XII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**